

Alícia Romero: «L'odi visceral de Junqueras al PSC no és bo ni per a ERC ni per al país»

La portaveu socialista al Parlament exhibeix un perfil més dialogant però encara lluny dels acords amb independentistes: "Si tinguéssim aquí l'Esquerra de Madrid, seria més fàcil, però no és així"

Alícia Romero, portaveu parlamentària del PSC. | Adrià Costa

Després de dues legislatures d'alt voltatge, el PSC ha optat per una cara amable al capdavant del grup parlamentari. Alícia Romero (Caldes d'Estrac, 1976) ha estat la portaveu escollida per Salvador Illa a l'hora de liderar el dia a dia a la cambra, on la formació del nou Govern sembla llunyana. La seva experiència política és dilatada, des de l'associacionisme juvenil al món local i la cambra catalana, on és de les diputades que pot dir que té relació -en molts casos, bona- amb diputats de diversos grups.

Romero, en aquesta entrevista a **NacióDigital**, desgrana com veu el PSC la investidura, diagnostica com ha de tornar a posar-se en marxa la taula de diàleg entre governs i apunta com han de ser els canvis a TV3. Està convençuda que Pedro Sánchez és un president "valent" i que ho demostrarà en la resolució del conflicte amb Catalunya, tot i que evita jutjar les contradiccions de la seva gestió. No acaba de refiar-se del gir pragmàtic que ha protagonitzat ERC des de la tardor del 2017, que per ara no inclou un desgel amb els socialistes, a qui Oriol Junqueras ha convertit en el gran rival.

- Salvador Illa continua manifestant seva la voluntat de ser candidat a la investidura. Ho ha traslladat directament a la presidenta del Parlament, Laura Borràs?

- Encara no li hem plantejat, com sí que vam fer en l'anterior ronda de consultes. Quan es torni a obrir, mantindrem la candidatura.

- Illa i Pere Aragonès han parlat en persona des de les eleccions? Quina relació hi ha hagut aquestes setmanes i mesos?

- Tenen bona relació i han parlat en algun moment en persona. Afirmo, això sí, que amb ERC no es parla d'un acord de Govern. Han deixat molt clar que la seva opció és un pacte independentista amb Junts i no es plantegen la via per la qual nosaltres els interpel·lem. Quan un dels dos no vol parlar, és difícil. Els interpel·lem perquè, si això [el pacte ERC-Junts] no va bé, com tot indica, creiem que un govern progressista i d'esquerres té més possibilitats i solvència de cara al futur.

- Els han plantejat directament, en aquests contactes, posar en marxa un Govern a tres amb la participació dels comuns?

- No conec les converses privades entre Illa i Aragonès, però des del primer dia hem volgut un Govern d'esquerres amb els comuns i potser amb el suport extern d'ERC. Ho saben i ho hem dit per terra, mai i aire. Però el missatge dels republicans sempre és el mateix: que la prioritat és governar amb Junts, per molt que els costi.

"No conec les converses privades entre Illa i Aragonès, però des del primer dia hem volgut un Govern d'esquerres amb els comuns i potser amb el suport extern d'ERC"

- Per arribar a una entesa amb ERC demanen que els republicans abandonin el projecte independentista i també la unilateralitat, un precepte que ja no defensen en el curt termini. Què és el que impedeix que s'entenguin per governar junts, o bé asseure's i pensar en llarg termini?

- Ho impedeix ERC, que prioritza l'independentisme.

Romero ha estat escollida per Illa com a portaveu del PSC al Parlament. Foto: Adrià Costa

- Però en què discrepen del seu discurs?

- No volem que oblidin el projecte independentista, que té tota la legitimitat. Respectem a qui el defensa, només faltaria, però no veiem que puguem governar amb un partit que té com a prioritat i objectiu immediat la independència, i tots els passos que es puguin plantejar en aquest sentit. Aquesta via va fracassar clarament i ha portat molt dolor a Catalunya. Creiem que hauria d'obrir-se un altre camí perquè a curt i a mitjà termini no té sortida, això.

Quan miro els bascos i veig que milloren les competències i els recursos, penso que podríem fer-ho. La independència no serà una solució a curt i a mitjà termini, com al País Basc han pogut comprovar. No demanem que deixin de ser independentistes. Si ens diuen que en els pròxims temps es dedicaran a governar Catalunya, més enllà de perseguir la independència i fer passos perquè això sigui així, segurament podríem parlar. ERC, a Madrid, té una actitud totalment diferent: diàleg, acord, suma, això tan famós del peix al cove. Si tinguéssim aquesta ERC aquí, seria més fàcil, però no és així.

- Vostès podrien donar garanties que, si ERC aparca el projecte independentista, s'aconseguirà la mateixa efectivitat del govern basc (format pel PNB i el PSE) a l'hora de negociar traspassos i pressupostos?

- Això és ciència-ficció. Quina diferència hi ha? El PNB ha descartat la via de la independència i està intentant, des del pragmatisme, aconseguir competències i recursos. ERC ha fet costat als pressupostos de l'Estat, però és evident que si nosaltres fóssim al Govern pressionariem per tenir més competències i recursos. El que ens sulfura és que tots aquests anys no n'hem tingut. Si han arribat és pel finançament del 2009, pactat amb el tripartit, perquè des del 2014 el sistema està caducat. Hi ha molt marge per aconseguir millores per l'autogovern, i no ho estem aconseguint. Després d'anys de via independentista que ha fracassat, podríem intentar una via més

pragmàtica, que és el que fa el govern basc, amb socialistes i nacionalistes, però no és la via per la qual s'està apostant a Catalunya. Continuen instint amb un Govern que neix mort: ja estan governant, sembla mentida els costi tant prorrogar l'acord.

- ERC ha rebutjat la unilateralitat del 2017 i tampoc treu fruits de la seva col·laboració amb Pedro Sánchez al Congrés dels Diputats.

- Són ells els que han decidit aparcar la unilateralitat, un camí que no ha tingut gaire coses positives. Però el primer acord que fan per aconseguir la presidència de la Generalitat és amb la CUP, que no és precisament el més moderat que hi ha al bloc independentista. I en el document parlen de diàleg, però li posen caducitat i parlen d'embat amb l'Estat. Constantment, tenen una actitud ambigua, fins i tot una mica acomplexada. Si parléssim amb l'ERC de Madrid, seria una mica diferent. Han decidit que encara no pot trencar els fronts i, per tant, estem on estàvem.

- Li preguntàvem pels fruits de la col·laboració perquè, de moment, a banda de la porta tancada al referèndum, no hi ha hagut indults, l'amnistia s'ha rebutjat abans d'iniciar el tràmit parlamentari (<https://www.naciodigital.cat/noticia/217690/psoe-alia-amb-pp-vox-mesa-congres-tomar-llei-amnistia>) i la reforma de la sedició no arriba. Quina recepta tenen per canalitzar el conflicte?

- El govern espanyol ha apostat clarament per la taula de diàleg, que està aturada perquè no tenim president de la Generalitat i perquè després hi ha hagut una campanya. Quan hi hagi Govern, es reactivarà. Sánchez té molt clar que el diàleg és la solució. Ara bé, quin Govern hi anirà a la taula de diàleg? El que parla per tots, el que parla per la majoria o el que parla per la meitat? Ens agradaria, i hi insistirem, que es creï una taula de partits a Catalunya per ser capaços de cercar el mínim denominador comú que sigui el que es defensa a Madrid. Si hi va el Govern defensant el que defensi el 50%, el 52% o el 48%, estem parlant d'una part. Creiem que estaria bé que la Generalitat pogués anar allà amb un mínim comú denominador dels catalans, que segur que hi ha moltes coses que ens posaríem d'acord.

"La reforma de la sedició és un compromís de Sánchez i tirarà endavant"

Pel que fa a la sedició, hi estan treballant. És possible que s'hagi retardat, però hi ha un compromís i es tirarà endavant. En general, els compromisos s'han anat confirmant, alguns triguen més com la reforma laboral. Els indults estan en tràmit, ja veurem què passa en les pròximes setmanes o mesos. Només demano una certa actitud d'autocrítica dins l'independentisme amb el que es va fer [la tardor del 2017]. Jo empatitzo molt, escolto molt, intento posar-me a l'altre costat, però m'agradaria que es digués que el 2017 es van equivocar i que aquest camí no es pot prendre.

- I no creu que per la via dels fets ja s'ha demanat disculpes? Ningú defensa activar la declaració unilateral d'independència demà mateix.

- En el programa de Junts hi apareix, la DUI, i ERC vol pactar amb ells. Tu dius que vas pel diàleg, dius que ets pragmàtic... Però Aragonès està entestat a pactar amb la CUP i Junts, que defensa un "embat intel·ligent".

La nova portaveu del PSC al Parlament disposa de bona relació amb els grups. Foto: Adrià Costa

- En tot cas, la reforma de la sedició la veurem el 2021?

- Això va endavant. No sóc la ministra de Justícia, però hi ha un compromís del president, i estic convençuda que el tirarà endavant. Els indults estan en tràmit i crec que es resoldran.

- Abans parlava d'anar amb un mínim denominador comú català a la taula de diàleg. La sortida que ara té més suport popular és el dret a decidir sobre la independència. Si no és aquest el projecte, creu que la via involutiva de Vox i Ciutadans o bé el camí federal del PSC poden sumar més?

- Buscar més competències, més recursos, un sistema de finançament que millori l'actual. En algunes coses ens podríem posar d'acord. En l'anterior legislatura, amb l'excepció de la CUP, vam aprovar 104 propostes conjuntes a la comissió de reconstrucció. Hem de trobar coses que ens uneixin. No sé si el referèndum és el que fa més consens però, si el genera, posem-lo a la llista. S'ha de poder parlar de tot.

- Miquel Iceta va dir que amb un 65% de suport s'hauria de poder fer, el referèndum.

- Hem dit moltes coses. No dic que no. Si anem a una taula de partits i el referèndum, més competències i el finançament fan consens, que siguin aquests els temes que es portin [a la taula de diàleg]. El que no em semblaria bé és que la Generalitat, sense fer aquesta feina prèvia, anés a defensar el que vol el Govern, que representa un tant per cent no majoritari de la població catalana. És un desig nostre. Demanarem constituir aquesta taula catalana de partits, i hi haurem d'anar sense prejudicis i amb una ment oberta per trobar un punt en comú, que és el que la gent ens demana.

"Hem d'intentar tots tenir com a objectiu superar aquesta situació d'enfrontament i de bloqueig que tenim. Tothom que vulgui fer això, si està per ajudar, serà un interlocutor vàlid. No sé si Puigdemont està en aquesta línia"

- Carles Puigdemont ha de ser interlocutor en aquesta taula de diàleg?

- Puigdemont no serà membre del Govern. Si és una taula de diàleg entre governs, si no és membre de l'executiu, no crec que n'hagi de ser membre.

- Però és un interlocutor vàlid per resoldre el conflicte?

- No ho sé. Crec que hem d'intentar tots tenir com a objectiu superar aquesta situació d'enfrontament i de bloqueig que tenim. Tothom que vulgui fer això, si està per ajudar, serà un interlocutor vàlid. No sé si Puigdemont està en aquesta línia.

- I Oriol Junqueras?

- A vegades quan l'escolto m'enfado molt. Junqueras fa declaracions dures contra nosaltres. Deia que som el partit que més lluny estava d'ERC, però aquí al Parlament hi tens Vox. Diu coses que fan mal. Jo que he compartit Parlament amb ell, em costa d'entendre. Governem a molts llocs amb ERC, ens uneixen polítiques que compartim, i aquest odi... Són paraules molt dures.

- A què ho atribueixen?

- Ell ens veu com el rival a batre, clarament. Semblava que volia ocupar l'espai de Convergència, i ara també el del PSC. ERC hauria de fer d'ERC, i no intentar tocar tantes tecles. Aquest odi visceral no és bo ni per ell, ni per ERC ni per al país. Malgrat les discrepàncies, ens hem de poder asseure a parlar. Em sap greu.

Romero ha passat per la política municipal i per l'associacionisme juvenil. Foto: Adrià Costa

- Una de les coses que porta Junts al programa, com recordava vostè, és la DUI. El fet que no estigui en posició de rectificar l'octubre del 2017 fa que us sentiu més incòmodes governant amb ells a la Diputació de Barcelona?

- A la Diputació hi tenim un objectiu, que és millorar la vida de la província i dels municipis. Està molt clar. El pacte de govern ho estableix molt bé. La DUI no està en el debat. La Diputació està fent una gran feina en la lluita contra la pandèmia.

- Però, segons el PSC, la Generalitat tampoc ha de servir per fer la independència perquè no està dins les seves competències. I el mateix pels debats al Parlament, però no volen entendre's ni amb Junts ni amb ERC. No és una contradicció?

- Ells ho van intentar amb la Generalitat i el Parlament. Competències no en tenim, però ho van intentar. Quan parlem amb ells a la Diputació o en un ajuntament és perquè ens posem d'acord en carreteres, àmbit social... No parlem de fer Govern a la Generalitat. Ells tenen un objectiu i en aquest camí no hi veuen el PSC, com sí a l'ajuntament de Cunit o de Calella.

"Si el govern espanyol fa gestos, baixarà la pressió de l'independentisme"

- Tornant a la taula de diàleg. El PSC què li demana a Sánchez que hi porti?

- Més recursos i renovar el sistema de finançament perquè beneficiï més Catalunya. Creiem que hi ha mecanismes per millorar un sistema que era poc transparent i una mica enrevessat. També competències: algunes les podríem revisar. Tenim una proposta d'Hisenda federal, i ens hi agradaria poder-hi entrar per gestionar un percentatge més important de l'IVA o de l'IRPF. Creiem que podríem parlar d'aquestes coses, que és el que fan els bascos. Pel que fa a competències, hi ha la de beques universitàries. Aquest tipus de coses les defensem. Volem més autogovern per Catalunya, i això milloraria la percepció de molta gent que vol la independència per una millor situació econòmica i social. Si el govern espanyol fa aquests gestos, baixarà la pressió de l'independentisme.

- Iceta està fent feina per aplanar la resolució del conflicte, com a ministre?

- Això li hauríeu de preguntar a ell.

- Bé, és el primer secretari del PSC.

- Iceta ho ha fet sempre, és una persona de diàleg, coneix molta gent. L'octubre del 2017 ho va fer, i també aquell estiu. Sempre intentarà ajudar per aplanar el camí del retrobament, que s'obri pas. No sé què fa cada dia, no m'agrada parlar per ell, però ho ha fet i ho farà.

La dirigent del PSC, en un moment de l'entrevista als despatxos del grup socialista. Foto: Adrià Costa

- Com s'ha de fer sentir el PSC, a Madrid?

- Ja ens fem sentir. Tenim els nostres diputats al Congrés, Salvador Illa ha estat ministre i té molt bona relació amb Sánchez. Intentem ajudar en tot el que podem. Defensem Catalunya tenint un govern allà que és socialista com nosaltres, i a qui transmetre necessitats i angoixes. La sort d'Illa és que ha estat ministre i això ens ho facilita.

- Els hauria agradat més valentia de Sánchez en la qüestió catalana?

- Què vol dir, més valentia? Crec que Sánchez ja és valent, diu que no hem de sortir del diàleg, que és necessari per arribar a acords. El que passa és que a Catalunya hem estat molt despistats, mesos sense Govern i es parla de la caducitat del diàleg, quan el diàleg no pot tenir-ne. Sánchez és un president a qui li agradaria resoldre aquesta situació que hi ha a Catalunya. No li vull dir ni conflicte, perquè em fa mal i tot. Sánchez posarà tots els esforços perquè sigui així. No m'agrada posar pressa a les solucions, però aniran arribant. I, en aquest sentit, és valent. I Sánchez no té cap mania en venir a Catalunya, la setmana passada va anar a Hipra.

"Què vol dir, més valentia? Crec que Sánchez ja és valent quan diu que no hem de sortir del diàleg"

- Si ERC i Junts formen Govern, el PSC pot arribar a acords importants, com ara la negociació dels pressupostos? Quina actitud tindran els socialistes com a primer grup de la cambra?

- Una actitud constructiva. Som així. Som un partit de govern que intenta que el pas per les institucions millori la vida dels ciutadans. La majoria de lleis en tràmit abans del final de la legislatura les vam aprovar. Junts i ERC saben que, per les coses importants, el PSC hi és. Calen uns grans pactes a Catalunya, i per tant, cal escoltar. El PSC està en actitud constructiva, però això no vol dir que no siguem crítics amb un Govern que creiem que no fa bé les coses. Aquesta legislatura ho hem vist: ens hem sumat a pactes i lleis, però hem estat durs amb un desgovern constant que ha portat una gestió deficitària en molts àmbits. Som aquí per intentar ajudar. Des de l'oposició també es pot fer feina. Tinc dubtes que el Govern tingui majoria estable, i sempre necessitaran algú pels pressupostos i les lleis. Ja veurem si la CUP serà un soci estable. Això et posa en una situació de força en renovacions com la de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

- El govern que es defineix com a més progressista de la història a Madrid conviu amb el PSC més moderat? Ho diem per les polítiques de seguretat a Barcelona, l'acord amb Units per Avançar, les preguntes presumptament transfòbiques que la mesa ha frenat o el vot contrari a la regulació dels lloguers.

- No estic d'acord que tinguem un paper moderat. Som un partit d'esquerres, i el paper del govern espanyol és evidentment progressista. No vam votar la llei dels lloguers perquè no tenim competències. La modificació va ser ràpida, puntual, sense debat. En aquest Parlament legislem de pressa i malament. Nosaltres som gent d'ordre, i ens agrada fer les coses bé. No ens saltem les lleis. Al final, si no, això és ingovernable.

- I què ha passat amb les preguntes que part de la cambra ha considerat transfòbiques?

- Mai s'havia aturat una tramitació d'una pregunta. Mai. Contra el criteri dels lletrats, a banda. Ens sorprèn la censura: les preguntes són preguntes. Les preguntes no es publiquen fins que no es tramiten, de manera que algú va filtrar-les. Només la mesa les tenia. Han passat dues coses negatives i reprovables: la filtració, per part d'un membre de la mesa als mitjans amb intencionalitat política, i la censura. Això no havia passat mai i és molt delicat. La mesa ha de decidir què preguntem? No, ha de tramitar. No toleraré que la mesa em digui si les meves preguntes són benintencionades o malintencionades.

- Això només pot passar al Congrés amb la monarquia, doncs?

- I resulta que ara al Parlament amb el PSC. No dic que estigui bé el que es fa al Congrés, però no ens havia passat mai aquí. Potser s'ha volgut fer això contra el PSC com a arma política. Sembla que hàgim de tenir una posició política sobretot. I en aquest tema trans tinc molts dubtes, no és un debat que sigui en la societat en aquests moments, sí en alguns col·lectius. En els partits grans hi ha matisos. No em sembla estrany el debat. Ja veurem quina és la posició final de la llei trans. Els matisos són molts. El greu, però, és la censura i la filtració. Si és la manera de fer d'aquesta mesa, patirem.

Romero es va foguejar com a portaveu econòmica del PSC al Parlament. Foto: Adrià Costa

- Illa va anunciar que posaria en marxa un Govern a l'ombra. Com funcionarà?

- Plantegem la manera de treballar amb un Govern alternatiu. No ho hem definit, encara, però podria estar conformat per persones que facin seguiment del conseller i propostes. És organitzar l'oposició de manera diferent. I hi haurà una comunicació específica. Creiem que hi haurà un desgovern i explicar bé la nostra feina amb un Govern alternatiu és una bona fórmula. Els que van estar al Govern de Maragall expliquen que els va anar molt bé, no només pel control al Govern sinó per les propostes. La llei de barris surt d'allà.

- Una carpeta estrella del futur Govern són els fons europeus. Per què creuen que estaran més ben gestionats des de Madrid?

- Això s'hauria de preguntar a l'Estat, que ja ha dit que el 50% es gestionarà des de la Generalitat i el 10% des del món local. La Generalitat està gestionant fatal els projectes de fons europeus. Vam demanar una comissió específica al desembre, van venir Aragonès i Ramon Tremosa i va ser molt decebedor. Hi havia governs que ja tenien projectes tancats i parlant amb l'Estat. No hi ha hagut

consens, ni tan sols amb el món local. Aquest Govern no té gaire crèdit. La gestió dels projectes, el disseny dels projectes, està sent molt deficient i estem decebuts. Ells han creat un consell assessor amb un perfil determinat de persones i argumenten així el seu consens, però no ho és. No té gaire crèdit, el Govern. Si són ells els que governen, en farem un bon marcatge, com amb els recursos que han arribat per fer front a la Covid. Tenim dubtes de la seva capacitat de gestió.

- Us heu desmarcat aquesta setmana del pacte antifeixista votant a favor que Vox tingui un senador autonòmic (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218933/independentisme-comuns-activen-pacte-antifeixista-vox-es-queda-sense-senador-autonomic>) . Com s'hauria de gestionar aquesta qüestió?

- No hem sortit del pacte anti-Vox. El document que finalment se signa amb independentistes i comuns és molt similar al que ja vam proposar. Què ha passat? Alguns grups han decidit una estratègia que no compartim. Donar protagonisme constant a Vox no ens sembla que sigui pertinent. No ens sembla que respongui a l'objectiu de silenciar-los o apartar-los. Donar-los cada dia protagonisme no ens sembla coherent.

"A una part de l'independentisme ja li va bé que Vox sigui gran. És el seu contrapunt. Representa una imatge d'Espanya que ja li va bé"

Què ha passat amb el senador? Sempre s'ha fet servir el mètode D'Hondt o el de majors restes per escollir-los. Dins d'aquesta opció, les dues donaven un representant a Vox. Nosaltres analitzem 8 mètodes diferents, i en tots sortia Vox sempre i en molts la CUP. ERC va trobar una tercera fórmula que s'utilitzava als anys 50 a Itàlia i a l'Equador, i no li dona senador a Vox. Ho proposen i diem que ull amb els precedents. No fa tant temps hi havia un grup que tenia 62 escons, i que podria imposar-se. Ara Vox anirà al TC. Si els han votat 220.000 ciutadans, tenen un senador i no podem fer altra cosa. A més, pel repartiment a les comissions han volgut fer servir la norma D'Hondt perquè tothom hi sigui. Vox es combat als barris, amb arguments, i no dient que són molt dolents.

- A l'independentisme li interessa que Vox sigui gran?

- A una part de l'independentisme, sí. És el seu contrapunt. Representa una imatge d'Espanya que ja li va bé, perquè és l'Espanya contra la qual s'emmirallen. Ells sabran. Donar-li protagonisme constant a Vox és un error i ho pagarem car, si seguim en aquesta línia.

- Han demanat el cessament del cap d'informatius de TV3 (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218601/psc-exigeix-cessament-cap-informatius-tv3-proposa-refundar-cadena>) i Illa ha reclamat la dimissió del director de la cadena (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218993/illa-exigeix-dimissio-sanchis-director-tv3-seu-sectarisme>) . El CAC, però, diu que és l'emissora més plural. Per què la posen en el punt de mira i quina proposta tenen per reformular-la?

- El que diem és que TV3, o els mitjans públics, no estan complint amb la missió pública per la qual se'ls va crear. L'article 26.3 de la llei de la CCMA parla sobre pluralitat, veracitat i servei públic, i creiem que no ho compleix. Una televisió que no tothom se sent seva, que no s'adreça a tothom. Hi ha una certa línia editorial esbiaixada que no és plural en molts sentits. Només mirant el perfil sociològic de qui mira TV3, com es veu el CEO, es veu que són dones de més de cinquanta anys, de fora de Barcelona, votants de dos partits (ERC i Junts), catalanoparlant.

- Vol dir que és la televisió de les tietes?

- Ho diu vostè. El perfil és aquest. Si jo sóc un directiu de TV3, un membre de la CCMA o un diputat, el que vull és que els meus mitjans arribin a tothom. Si no és així, s'ha de fer autocrítica. Ha de ser per tothom, que sigui de més qualitat i més plural. Estem fent un document amb experts sobre la reforma dels mitjans, i la presentarem ben aviat. Som al segle XXI, amb nous formats. Ens agradaria que anés lligat a una actualització del CAC i de la CCMA. Necessitem dos terços, no només canviar noms sinó que tinguin un encàrrec. Si no, no canviarem res.

Romero, fotografiada al seu despatx. Foto: Adrià Costa

- Hi falta castellà, a TV3?

- Segurament TV3 ha de potenciar el català. En una sèrie hi ha d'haver gent que parli castellà? *Como en la vida misma*. Els informatius han de ser en castellà? No. Els programes? No. Ara bé, en una sèrie és una normalitat.

- Hi ha gent independentista que també critica TV3, a vegades pels informatius.

- No dic que no, però és veritat que la televisió té una línia editorial determinada que creiem que és poc plural. No som els únics que ho pensem. S'ha de poder parlar amb normalitat, respectant els professionals, però el model s'ha de reformar. Hem fet un discurs constructiu, ens estimem TV3, és la nostra, i m'agradaria mirar-la més, sentir-me més còmoda i no tan agredida. Com que haurem de renovar la CCMA i el CAC, ens agradaria que hi hagués un projecte a desenvolupar.

- A Catalunya també hi ha una altra televisió pública, que és TVE. És normal que no es faci cap programa especial sobre la corrupció del rei o que s'acomiadin treballadors per dir que

Joan Carles I s'ha fugat?

- No tinc tant coneixement, no hi sóc. Però ens agradaria que TVE tingués més desconnexió a Catalunya i més programació en català. Si no s'ha fet, crec que s'ha de poder fer de tot, amb el màxim d'objectivitat, no com en el documental de TV3 sobre els Pujol, que era un blanqueig. Amb independència i professionalitat. Neutre és difícil, però que no sembli constantment que ens intenten vendre la moto.

"Donem suport a Núria Marín en el cas del Consell Esportiu, creiem en la seva paraula. Ella no té cap implicació de les que se li demanen en aquest cas"

- **Núria Marín hauria de dimitir si se li obre judici oral pel cas Consell Esportiu, destapat per NacióDigital(<https://www.naciodigital.cat/noticia/218301/cas-consell-esportiu-10-claus-judici-marcar-futur-nuria-marin>) ?**

- Apliquem el codi ètic a tothom. Suposo que a Núria Marín també. Daniel Fernández va deixar la secretaria d'organització, per exemple. Donem suport a Marín, creiem en la seva paraula. Ella no té cap implicació de les que se li demanen en aquest cas. Però estic convençuda que el PSC no fa excepcions en el codi ètic.

- **Vostè és la cara amable del PSC?**

- Ho hauria de dir la gent, no jo. Sempre he tingut un caràcter obert i dialogant, de construir ponts. Conec molta gent a tot arreu, tinc amics arreu. No entenc la política d'una altra manera. M'he de poder asseure i ser amics amb gent amb qui discrepo, però ens hem de poder dir les coses.

- **És un missatge, en tot cas, que Illa l'hagi escollit.**

- Se li hauria de preguntar a ell. Ell ha arribat al Parlament després d'anys de molta crispació, les persones que estaven al capdavant del grup han viscut situacions molt difícils, i s'ha encetat una nova etapa. Estic contenta i agraïda que m'hagi fet aquesta proposta. Intentaré aportar el màxim. Bastir ponts amb tothom sempre ajuda a parlar, ja veurem si a entendre'ns.